

legjobb darabjainkat a szél viszi
mint vinne más atlantiszi tárgyakat
halott után maradt lakásból
lom tetejére dobott fotókat

piros pofácskák lesnek az egyiken
merev ruhába húzva eperszemek
fogalmad nincs hogy kik lehettek
bamba babák elavult keretben

egy másikon rád néz a családi múlt
mint büszke arslánt látod a dédapád
a kertben fordul épp a képbe
ott mosolyog vele két rokon nő

kinyitva blúzok nyári vidám szemek
az asztalon tál rajta talán barack
vajon milyen tréfán nevetnek
ők is akár a friss barackok

hát így a vers is benne a barna nő
mögötte rögzült börtöne háttere
alkonyba dermedt eltűnő nyár
lesz-e ki nyitja hol él a verset

Kőríz Imre

KARÁCSONYI ÓDI

Gyűlöli, ha vizes az inge ujjá,
ha eltörik az elmosott pohár,
ha messze van a szivar vagy a gyufa,
vagy a hamutartó,
és ki kell az ágyból kászálódni, már

amikor éppen bemelegedett,
ha szól a csengő vagy a telefon,
bár a csengő alá söralátétet
tett, marad a telefon: fele gond.

Ha karácsonykor valaki elzárja
a vizet, azt már nem is gyűlöli,
szépen fogat mos egy quart Perrier-vel,
s álmában hidegvérrel megöli.

És gyűlöli, hogy elzárják a szökőkutakat,
bár az jó, hogy a nyári virágokat árvácskákra cserélik,
és az ibolyaszirmok gyóntatóliláján
valami megbocsátásféle kéklík.

És az jut az eszébe, hogy az élet tulajdonképpen tévedés,
a minőséget ugyan nem befolyásoló gyártási hiba,
de mégiscsak valami félreértés következménye,
mint például az, hogy a padlizsán is lila.

NON OMNIA MORIAR

Eredetileg volt saját kávéfőzőm is,
de olyan ritkán használtam,
hogy anyám, annak rendje és módja szerint,
egyszerűen elbirtokolta.

Így aztán finom ízlésű vendégeim,
akik a hobbit hobinak ejtik
(„Miért, te talán a hokit hokkinak mondod?”),
és mint alacsonyrendű szórakozást, lenézik a tűzijátékot,
egy darabig a szemközti kocsmába jártak át
vacsora után kávézni.

A kávéfőzőt te hoztad, bogárkám,
amikor többé-kevésbé hozzám költöztél,
nekem új volt ez a típus,
nem folyik ki belőle a kávé,
hanem összegyűlik a tetejében,
mint fejből a gondolat,
amit serkenteni hivatott.

Aztán itt hagytad nekem,
egy fél pár Adidas zoknival együtt,
bár ez utóbbit nyilván csak figyelmetlenségből.

A zokni hol itt,
hol ott tűnik fel
(most dobjam ki?),
de a kávéfőzőnek biztos helye van.

Mióta egyre több helyen lehet a városban
elsőrangú olasz kávé inni,
néha hirtelen itthon is főzök,
de az eredmény mindig kiábrándító.
Úgy látszik, csak a jó kávé szeretem,
ahogy lángosban és levesben például csak a forró.
Illetve a langyos leves és lángos egyszerűen nem leves (és nem lángos),
szóval ez nem is szerelem kérdése.

Hát nem is főzök valami gyakran kávé,
továbbra is inkább csak a vendégek kedvéért,
de figyelmetlen vagyok,
mint magácska a zoknival,
mert például tejet már végképp mindig elfelejtek venni.

A mosogatás során aztán
(amikor rossz, ha eltörik egy-egy pohár,
de rögtön kicsi jó is, ha olyan,
amit még nem mostam el),
mindig kihagyom a kávéfőzőt,
úgyhogy a zacc később egészen
belepenészedik.

De később persze újra elmosódik
minden, mert végül elszántan, erővel,
mint egy orvosi készülékbe, a
kávéfőző szűrőtölcsérébe is
befűjök egy rövid,
fájdalmas
dalla-
mot.

AZ ÉLET (MÁR MEGINT)

Megszületni bankrablás,
élni kényszerű száműzetés
egy olyan országban,
amellyel hazánknak
nincs érvényes kiadatási szerződése
(a szajré meg menekülés közben elveszett).
Az élet (már megint, mintha tudnád!)
könnyű Rióban,
mint a bazaltgyapot,
valamint egyszer csak elfogy,
mint a fogselyem.

(Ó, te fogselyemfű!)

Térey János

A GYERMEK

Magad felé is hajlik a kéz, amit
Kinyújtasz alvó gyermekedért: legyen
Szébbik szerencséd mása? Nyisson
Tiszta lapot teutánad! Ő ír

Neved fölé a könyvbe saját nevet. –
Elégeted még szebb magad is, hogy ő
Életre keljen szebb magadként,
S napra segítse neved betűit.

Vállára ülhetsz: már születése is
Életre ítélt, nagybeteg ősapa;
S ha már erőd teljéből annyi
Telt, hogy a jót szaporítsd, ne vess is.

Nemző derűdbe aggodalom vegyül:
Utódaidban megsokasodva vagy
Százszor sebezhetőbb az Egynél.
Bárkiket éri ütés, te sérülsz.